

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2024 m. liepos 2 d. Nr. 21RE3-89 (AG3-78/23-2024)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės ir Ramintos Ramanauskienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo viešosios įstaigos Mykolo Romerio universiteto skundą dėl atsakovės Kauno miesto savivaldybės administracijos sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjo viešosios įstaigos Mykolo Romerio universiteto (toliau – ir Pareiškėjas arba Universitetas) įgaliotas asmuo I. D. (toliau – Pareiškėjo atstovė) 2024 m. gegužės 31 d. Komisijai pateikė skundą „Dėl Kauno miesto savivaldybės administracijos Kultūros paveldo skyriaus 2024 m. balandžio 29 d. administracinio sprendimo Nr. 55-2-122 „Dėl paveldotvarkos programos lėšų skyrimo“ (toliau – skundas, b. l. 1-2), kuriuo prašo panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos (toliau – Atsakovė arba Administracija) Kultūros paveldo skyriaus 2024 m. balandžio 29 d. raštą Nr. 55-2-122 „Dėl paveldotvarkos programos lėšų skyrimo“ (toliau – Sprendimas) ir įpareigoti Administraciją per Komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį administracinį sprendimą.

Skunde Pareiškėjo atstovė nurodo, kad skundžiamas Sprendimas gautas 2024 m. balandžio 30 d. Universiteto darbuotojo Infrastruktūros plėtros centro vadovo M. B. elektroninio pašto adresu. Sprendime nurodyta, kad 2024 m. balandžio 23 d. Kauno miesto savivaldybės taryba priėmė sprendimą Nr. T-156 „Dėl 2024 metų Kauno miesto savivaldybės dėl paveldotvarkos programos lėšomis finansuojamų objektų sąrašo patvirtinimo“, kuriuo paskirstytos 2024 m. savivaldybės biudžeto lėšos Paveldotvarkos programai įgyvendinti. Taip pat Sprendime nurodyta, kad dėl lėšų stygiaus Universiteto prašymas dalinai finansuoti pastato, adresu Maironio g. 27, Kaune, fasadų tvarkybos darbus nebuvo patenkintas, kadangi 2024 m. Paveldotvarkos programai reikalingų asignavimų poreikis žymiai viršija savivaldybės biudžete šiai programai numatytas lėšas.

Kaip teigia Pareiškėjo atstovė, iš Sprendimo turinio matyti, kad Administracijos Kultūros paveldo skyrius Universiteto nenaudai priimtą sprendimą priėmė vadovaujantis Kauno miesto savivaldybės tarybos 2014 m. birželio 19 d. sprendimu Nr. T-336 „Dėl Kauno miesto savivaldybės paveldotvarkos programos patvirtinimo“ (toliau – ir Tarybos sprendimas). Cituoja ginčui aktualius Tarybos sprendimu patvirtintos Kauno miesto savivaldybės paveldotvarkos programos (toliau – Paveldotvarkos programa) 13 ir 17 punktus.

Pareiškėjas su Sprendimu nesutinka, vertina, kad jis yra nepagrįstas ir priimtas pažeidžiant Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAIĮ) 10 straipsnyje nustatytus reikalavimus, todėl turi būti panaikintas, o Atsakovė įpareigota priimti naują teisėtą ir pagrįstą sprendimą. Taip pat pažymi, kad Sprendimas nemotyvuotas, todėl Pareiškėjui iki šiol nėra aišku,

kokiais pagrindais ir kokiais kriterijais vadovaujantis Universiteto paraiška buvo atmesta. Pateikia nuomonę, kad lakoniškas nurodymas „dėl lėšų stygiaus“ nėra tinkamas ir pakankamas argumentas.

Pareiškėjo atstovė apeliuoja į Paveldotvarkos programos IV skyriuje nurodytus tvarkybos darbų finansavimo prioritetus – jos teigimu, nagrinėjant prašymus ir siūlant finansavimo dydį yra reglamentuotas baigtinis prioritetų sąrašas. Tačiau, kaip teigia Pareiškėjo atstovė, ir šiuo aspektu nėra aišku, ar Universiteto paraiška buvo vertinama atsižvelgiant į šiuos prioriteto kriterijus, o jeigu ir buvo, tai kokių kriterijų neatitiko.

Pareiškėjo atstovė taip pat pažymi, jog Paveldotvarkos programos 19 punkte numatytas baigtinis sąrašas atveju, kai prašymai netenkinami, t. y. jei nustatoma, kad valdytojas nurodė klaidingus arba nepakankamus duomenis ir jeigu valdytojas nesilaiko paveldosaugos reikalavimų. Todėl, Pareiškėjo atstovės vertinimu, tokio atmetimo pagrindo kaip „lėšų stygius“ nėra.

Pateikia ginčui aktualią Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką dėl individualaus administracinio akto teisėtumo vertinimo VAI 10 straipsnio taikymo aspektu ir individualaus administracinio akto argumentavimo reikšmės (LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2017 m. rugsėjo 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-709-415/2017, 2021 m. rugsėjo 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2457-575/2021).

Pareiškėjo atstovė akcentuoja LVAT išplėtoto gero administravimo principo imperatyvus: pareigą motyvuoti, kuri įpareigoja viešojo administravimo subjektą, priimant sprendimą, jame nurodyti faktinių aplinkybių bei teisės normų, kurių pagrindu priimtas sprendimas, visumą; pareigą išaiškinti administracinio akto apskundimo tvarką; pareigą viešojo administravimo subjektui imtis aktyvių veiksmų, padėti, elgtis rūpestingai ir atidžiai (gero administravimo principas įtvirtina viešojo administravimo subjekto pareigą imtis aktyvių veiksmų vykdant administracinę procedūrą, taip pat gero administravimo principas reikalauja, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, veiktų rūpestingai ir atidžiai bei kad užtikrintų, jog administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų; šis principas taip pat suponuoja tai, kad viešojo administravimo subjektas turi pareigą pateikti suinteresuotam asmeniui objektyvią ir teisingą informaciją jį dominančiu klausimu).

Pažymi, kad VAI 3 straipsnio 5 punkte numatyta, jog viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi išsamumo principu, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

Pareiškėjo atstovė apibendrindama teigia, kad skundžiamas Sprendimas neatitinka VAI keliamų reikalavimų, yra nemotyvuotas, taip pat nurodo, kad pagal administracinių teismų praktiką, administracinio sprendimo priėmimo motyvai pagal VAI privalo būti nurodomi pačiame administraciniame akte, bei pateikia LVAT 2007 m. lapkričio 5 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A502-990/2007 išdėstytą išaiškinimą dėl teismo proceso metu nurodytų skundžiamo sprendimo priėmimo motyvų nevertinimo.

Atsakovė atsiliepime nesutinka su Pareiškėjo skundu ir prašo atmesti jį kaip nepagrįstą.

Atsiliepime (b. l. 10-12) Atsakovė nurodo, kad Administracijoje 2024 m. sausio 25 d. buvo gautas Pareiškėjo prašymas finansuoti savivaldybės nekilnojamosios kultūros vertybės tvarkybos darbus ir (ar) pritaikymą neįgaliųjų reikmėms ir (ar) dekoratyvinio apšvietimo įrengimą iš Kauno miesto savivaldybės biudžeto lėšų (toliau – Prašymas). Prašyme ir kartu pridėtuose dokumentuose buvo nurodyta, kad Prašymas teikiamas finansuoti Rusijos Valstybinio banko Kauno skyriaus rūmų pastato, esančio Maironio g. 27, Kaune (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); unikalus kodas Kultūros vertybių registre (duomenys neskelbtini)) (toliau – Pastatas), centrinių fasadų, esančių Maironio ir K. Donelaičio gatvėse, restauracijos / atnaujinimo darbus, pastato pritaikymą žmonėms su negalia. Numatoma darbų kaina 2024 m. – (duomenys neskelbtini) Eur, prašoma skirti Savivaldybės lėšų – (duomenys neskelbtini) Eur (t. y., 50 procentų numatomų darbų sumos).

Atsakovė nurodo, kad Pareiškėjo prašymas nebuvo tenkintas, ir Pastatas nebuvo įtrauktas į 2024 m. Kauno miesto savivaldybės paveldotvarkos programos lėšomis finansuojamų objektų sąrašą

(toliau – 2024 m. finansuojamų objektų sąrašas), patvirtintą Savivaldybės tarybos 2024 m. balandžio 23 d. sprendimu Nr. T-156. Apie tai, kad Prašymas nebuvo tenkintas, Pareiškėjas buvo informuotas ginčijamu Sprendimu, kuriame nurodytas atsisakymo skirti finansavimą motyvas – aplinkybė, jog 2024 m. Paveldotvarkos programai reikalingų asignavimų poreikis žymiai viršija Savivaldybės biudžete šiai programai numatytas lėšas.

Atsakovė su Pareiškėjo pozicija, jog Sprendimas neatitinka VAI reikalavimų ir yra nepagrįstas bei nemotyvuotas, nesutinka, laiko, kad Sprendime nurodyta informacija konkreti, aiški ir suprantama.

Nurodo, kad VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų nuostatose įtvirtinta, jog administraciniame sprendime turi būti nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės ir administracinio sprendimo motyvai. Pateikia aktualią LVAT praktiką dėl motyvų išdėstymo individualiame administraciniame akte, individualaus administracinio akto pagrindimo (2011 m. birželio 27 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-556-336/2011, 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁸²²-1440/2014; 2014 m. kovo 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁶⁶²-839/2014).

Atsakovės nuomone, ginčijamas Sprendimas priimtas tinkamai išnagrinėjus Pareiškėjo Prašymą (kartu su kitų valdytojų pateiktais prašymais skirti finansavimą), jame nurodytas teisinis ir faktinis atsisakymo tenkinti Pareiškėjo Prašymą pagrindas.

Paaiškina, kad Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo (toliau – Įstatymas) 27 straipsnyje nustatyta, jog saugomo objekto priežiūros darbai atliekami valdytojų lėšomis, tvarkybos darbai – valdytojų lėšomis, jei yra galimybių – iš dalies valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšomis, skirtomis paveldotvarkai, tarptautinių fondų ir programų ar kitų finansavimo šaltinių lėšomis. Valdytojams taikomos įstatymų nustatytos mokesčių lengvatos (3 dalis), Kultūros ministras tvirtina iš valstybės biudžeto lėšų, o savivaldybių tarybos tvirtina iš savivaldybių biudžetų lėšų finansuojamas nekilnojamojo kultūros paveldo pažinimo sklaidos ir atgaivinimo programas, taip pat tokių projektų rėmimo biudžetų lėšomis tvarką (4 dalis).

Nurodo, kad Kauno miesto savivaldybės (toliau – Savivaldybė) taryba 2014 m. birželio 19 d. sprendimu Nr. T-336 patvirtino Savivaldybės Paveldotvarkos programą, kurios tikslas – skatinti Savivaldybės nekilnojamųjų kultūros vertybių priežiūrą, apsaugą ir atgaivinimą, skiriant dalinį finansavimą Savivaldybės nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkybos darbams. Dėsto ginčui aktuales Paveldotvarkos programos punktus: 6 punkte nurodyta, kad valdytojai nustatyta tvarka ir terminais Savivaldybei teikia prašymus finansuoti Savivaldybės nekilnojamosios kultūros vertybės tvarkymo darbus. Pateiktus prašymus pagal Paveldosaugos programoje nurodytus prioritetus nagrinėja, finansuotinus objektus ir finansavimo dydį siūlo Savivaldybės mero potvarkiu sudaryta Savivaldybės Paveldotvarkos programos lėšomis finansuotinių objektų atrankos darbo grupė (toliau – Darbo grupė) (12 punktas), kuri, išnagrinėjusi pateiktus prašymus, pasiūlo finansuotinus objektus ir konkretų finansavimo dydį, atsižvelgdama į Savivaldybės einamųjų metų biudžeto asignavimus Paveldosaugos programai finansuoti (13 punktas). Kultūros paveldo skyrius, vadovaudamasis Darbo grupės priimtu (-ais) sprendimu (-ais), rengia Savivaldybės tarybos sprendimo projektą dėl Paveldotvarkos programos lėšomis finansuojamų objektų sąrašo patvirtinimo (14 punktas).

Atsakovė paaiškina, kad Darbo grupės reglamento, patvirtinto Kauno miesto savivaldybės mero 2015 m. kovo 9 d. potvarkiu Nr. M-84 (toliau – Darbo grupės reglamentas), 18.2 papunktyje nustatyta, jog Darbo grupė, atsižvelgdama į einamųjų metų Savivaldybės biudžete Paveldosaugos (*turėtų būti – Paveldotvarkos*) programai finansuoti skirtus asignavimus ir prašymų vertinimo apibendrinimą, teikia siūlymus dėl finansuotinių objektų ir konkretaus tvarkybos darbų finansavimo dydžio. Nurodo, kad Darbo grupė 2024 m. balandžio 5 d. posėdyje, įvertinusi visus pateiktus prašymus skirti finansavimą iš Paveldosaugos (*turėtų būti – Paveldotvarkos*) programos lėšų, nusprendė dalį pateiktų prašymų tenkinti, taip pat nepritari lėšų skyrimui tam tikriems objektams, tuo pačiu ir administracinio pastato Maironio g. 27 fasadų tvarkybos darbams (protokolo 4 klausimo 4 punktas). Remiantis Darbo grupės rekomendacijomis, Savivaldybės taryba 2024 m. balandžio 23 d. sprendimu Nr. T-156 patvirtino 2024 m. finansuojamų objektų sąrašą.

Atsakovė vertina, kad informuojant apie tokį sprendimą ginčijamame Sprendime buvo nurodytas teisinis pagrindas, t. y. Paveldotvarkos programos nuostatos, kuriose yra įtvirtinta Darbo grupės diskrecija siūlyti finansuojamus objektus atsižvelgiant į Savivaldybės biudžeto asignavimus. Taip pat nurodytas ir faktinis pagrindas – nepakankamas 2024 m. Paveldosaugos (*turėtų būti – Paveldotvarkos*) programai skirtas lėšų kiekis, būtent dėl šios priežasties nebuvo galimybės patenkinti visų pateiktų prašymų ir visiems pareiškėjams skirti finansavimą iš Paveldosaugos (*turėtų būti – Paveldotvarkos*) programos lėšų.

Kaip nustatyta Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymo 2 straipsnio 18 dalyje, savivaldybės biudžetas – savivaldybės tarybos tvirtinamas savivaldybės biudžeto pajamų ir asignavimų planas biudžetiniams metams. Atsakovė pažymi, kad planuojant 2024 m. biudžeto pajamas ir išlaidas, Savivaldybės biudžete buvo numatytos lėšos Paveldotvarkos programai įgyvendinti (1 000 000 Eur), kurios bus išmokamos tinkamai savo įsipareigojimus įvykdžiusiems ir Paveldosaugos (*turėtų būti – Paveldotvarkos*) programos įgyvendinimo projektus įgyvendinusiems valdytojams. Nurodo, kad 2024 m. Paveldotvarkos programos lėšomis finansuojamų objektų sąrašė numatyta valdytojams paskirstyti ženkliai didesnė suma (1 947 398 Eur) – toks sprendimas priimtas įvertinus Paveldosaugos (*turėtų būti – Paveldotvarkos*) programos įgyvendinimo ankstesniaisiais metais praktika, nes paprastai visi projektai, kuriems skiriamas finansavimas, nėra įgyvendinami einamaisiais metais (dalis pareiškėjų nesudaro sutarčių dėl projektų įgyvendinimo ar nespėja užbaigti jų įgyvendinimo).

Atsakovė atkreipia dėmesį, jog teisės aktuose nėra įtvirtintos privalomos prievolės Savivaldybei skirti savo biudžeto lėšas ne jos nuosavybės teise ar kitokiais pagrindais valdomo turto priežiūrai, atnaujinimui ir (ar) remontui – įstatyme numatyta tokius darbus finansuoti tik esant galimybei (Įstatymo 27 straipsnio 3 dalis). Atitinkamai Savivaldybė kiekvienais metais įvertina gautas paraiškas ir jose prašomą skirti lėšų sumą, Paveldosaugos (*turėtų būti – Paveldotvarkos*) programos 18 punkte nurodytus finansavimo prioritetus bei Savivaldybės galimybes, t. y. Savivaldybės biudžete numatytą lėšų kiekį Paveldosaugos (*turėtų būti – Paveldotvarkos*) programai. Atsakovės teigimu, iš 2024 m. finansuojamų objektų sąrašo matyti, Paveldosaugos (*turėtų būti – Paveldotvarkos*) programos lėšos skirtos daugiausia gyvenamųjų namų tvarkybos darbams, kurių valdytojai dažniausiai turi mažesnes finansines galimybes, taip pat mažiau galimybių gauti finansavimą iš kitų šaltinių.

Atsakovė taip pat išreiškia poziciją, kad Sprendimas neskirti lėšų Pareiškėjui 2024 m. iš Savivaldybės biudžeto lėšų jo teisių nepažeidė ir nesukėlė jam realių neigiamų pasekmių, nes, anot Atsakovės, sprendimas neskirti lėšų 2024 metais Pareiškėjui neužkerta kelio teikti paraišką ir siekti gauti finansavimą iš Paveldotvarkos programos lėšų ateinančiais metais.

Taip pat Atsakovė nurodo, kad Pastatas yra kultūros paveldo objektas, kuriam suteiktas valstybės saugomo kultūros paveldo objekto statusas ir nacionalinio reikšmingumo lygmuo. Tai patvirtina išskirtinį Pastato reikšmingumą tarp kitų kultūros paveldo objektų, ir tokio lygmens objekto išsaugojimui, t. y. jo atnaujinimo, tvarkybos, remonto ir pan. darbams turėtų būti prioritetiškai skiriamas finansavimas iš valstybės biudžeto lėšų. Pažymi, jog Lietuvos Respublikos kultūros ministras 2014 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. IV-524 patvirtino Nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkybos darbų (paveldotvarkos) finansavimo tvarkos aprašą, kuriuo reglamentuota būtent valstybės saugomų kultūros paveldo objektų tvarkybos ir kitų darbų finansavimo Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšomis tvarka. Pasak Atsakovės, vadovaujantis minėto teisės akto nuostatomis, Pareiškėjas turi galimybę kreiptis ir gauti finansavimą numatomiems Pastato tvarkybos darbams iš valstybės lėšų.

Apibendrinama Atsakovė teigia, kad nurodytos aplinkybės patvirtina, jog byloje ginčijamas Sprendimas buvo priimtas tinkamai išnagrinęjus ir įvertinus visas reikšmingas aplinkybes, vadovaujantis teisiniu pagrindu – Paveldotvarkos programos nuostatomis, Sprendimo turinys konkretus ir aiškus, todėl jo naikinti Pareiškėjo skunde nurodytais motyvais nėra pagrindo.

Skundas tenkintinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl Kauno miesto savivaldybės administracijos (minėta, toliau – Atsakovė arba Administracija) Kultūros paveldo skyriaus 2024 m. balandžio 29 d. rašto Nr. 55-2-122 „Dėl paveldotvarkos programos lėšų skyrimo“ (minėta, toliau – Sprendimas) (b. l. 3), kuriuo viešajai įstaigai Mykolo Romerio universitetui (minėta, toliau – Pareiškėjas arba Universitetas) atsisakyta skirti dalinį finansavimą pastato, adresu Maironio g. 27, Kaune, kurio unikalus kodas Kultūros vertybių registre – (duomenys neskelbtini) (minėta, toliau – Pastatas), fasadų tvarkymo darbams, teisėtumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad Kauno miesto savivaldybės (minėta, toliau – Savivaldybė) Paveldotvarkos programos lėšomis finansuotųjų objektų atrankos darbo grupė (minėta, toliau – Darbo grupė) 2024 m. balandžio 5 d. įvykusio posėdžio metu ketvirtu posėdžio klausimu nagrinėjo prašymus dėl 50-ties objektų finansuoti savivaldybės nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkybos darbus, neatidėliotinus saugojimo darbus, pritaikymą neįgaliųjų reikmėms ir dekoratyvinio apšvietimo įrengimą iš Paveldotvarkos programai skirtų Savivaldybės biudžeto lėšų, iš jų – ir Pareiškėjo Prašymą dėl Pastato. Pastatui (kaip ir dar 9 objektams) vienbalsiu Darbo grupės balsavimu nutarta finansavimo neskirti. Aptartas aplinkybes patvirtina byloje pateiktas Darbo grupės 2024 m. balandžio 5 d. posėdžio protokolas Nr. 55-15-4 (toliau – Protokolas, b. l. 17-19).

2024 m. balandžio 23 d. Savivaldybės taryba, atsižvelgdama į Kauno miesto savivaldybės paveldotvarkos programos, patvirtintos Savivaldybės tarybos 2014 m. birželio 19 d. sprendimu Nr. T-336 „Dėl Kauno miesto savivaldybės paveldotvarkos programos patvirtinimo“ (minėta, toliau – Paveldotvarkos programa), 13 ir 14 punktus ir į Protokolą, sprendimu Nr. T-156 „Dėl 2024 metų Kauno miesto savivaldybės paveldotvarkos programos lėšomis finansuojamųjų objektų sąrašo patvirtinimo“ patvirtino 2024 m. Savivaldybės paveldotvarkos programos lėšomis finansuojamųjų objektų sąrašą (minėta, toliau – 2024 m. finansuojamųjų objektų sąrašas), į kurį Pastatas nebuvo įtrauktas.

Atsakovė, atsakydama į Pareiškėjo Prašymą, skundžiamu Sprendimu (b. l. 3) informavo Pareiškėją apie 2024 m. finansuojamųjų objektų sąrašą ir kad Pareiškėjo prašymas dalinai finansuoti pastato, adresu Maironio g. 27, Kaune, fasadų tvarkybos darbus netenkinamas, nes 2024 m. Paveldotvarkos programai reikalingų asignavimų poreikis žymiai viršija Savivaldybės biudžete šiai programai numatytas lėšas.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendimu, skundu kreipėsi į Komisiją, teigdamas, kad Sprendimas yra nepagrįstas ir priimtas pažeidžiant VAĮ 10 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Pareiškėjui neaišku, kokiais pagrindais ir kriterijais Universiteto Prašymas buvo atmestas, taip pat neaišku, ar vertinant Prašymą buvo atsižvelgiama į Paveldotvarkos programos 18 (tvarkybos darbų finansavimo prioritetai) ir 19 punktus (atvejų sąrašas, kuomet prašymai netenkinami).

Visų pirma, Komisija pažymi, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (minėta, toliau – LVAT) praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, jog nėra nustatyta, keliuose rašytiniuose dokumentuose turi būti išdėstytas individualaus administracinio akto pagrindimas (jo turinys) ir pats sprendimas dėl nustatytų ar suteiktų teisių, t. y. nereikalaujama, kad individualus administracinis aktas būtų surašytas vientisame dokumente. Papildomos dokumentacijos buvimas lemia, kad ginčijamas sprendimas yra grindžiamas objektyviais duomenimis, kurie yra sudėtinė ginčijamo sprendimo dalis. LVAT yra konstatavęs, kad „administracinio akto pagrindimas nustatytais faktais ir teisės normomis nebūtinai privalo būti nurodytas pačiame akte, tačiau gali atsispindėti iš kitų su administracinio akto priėmimu susijusių dokumentų“ (LVAT nutartys administracinėse bylose Nr. A3-750/2004, Nr. A-203/2005).

Vientisos (vienos) administracinės procedūros metu, prieš priimant galutinį sprendimą, gali būti (ir dažnai yra surašomas) ne vienas viešojo administravimo institucijos dokumentas, kaip ir šiuo atveju Protokolas. Šie dokumentai paprastai atlieka tik pagalbinį, tarpinį ar aptarnaujantį vaidmenį viešojo administravimo procedūroje ir jais dažniausiai nėra įforminami baigiamieji (galutiniai) kompetentingų (įgaliotų) asmenų (pareigūnų) sprendimai tuo klausimu, dėl kurio buvo pradėta administracinė procedūra. Jais gali būti sprendžiami įvairūs procedūriniai klausimai, tiesiogiai nesusiję su asmens teisių ar pareigų atsiradimu, pasikeitimu ar išnykimu (pasibaigimu). Dėl šios

priežasties šie dokumentai dažnai (tačiau jokiū būdu ne visada) suinteresuotiems asmenims jokių materialinių teisių pasekmių nesukelia.

Taigi, administracinių teismų praktikoje pripažįstama, kad atitinkamos administracinės procedūros dokumentas, kuriame išdėstomos nustatytos aplinkybės ir kurio pagrindu priimamas individualus administracinis aktas, sukeliantis materialines teises pasekmes, yra to administracinio akto neatskiriamoji (motyvuojamoji) dalis. Atsižvelgiant į tokį LVAT aiškinimą, Komisija sprendžia, jog Atsakovės Sprendimas ir Darbo grupės Protokolas laikytini vientisu administraciniu sprendimu, kurio teisėtumą vertins pagal Pareiškėjo skunde nurodytus argumentus.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (minėta, toliau – VAI), Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas (*ginčui aktuali redakcija nuo 2024 m. kovo 1 d. iki 2024 m. balandžio 30 d.*, toliau – Vietos savivaldos įstatymas), Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymas (*suvestinė redakcija nuo 2022 m. liepos 16 d.*, minėta, toliau – Įstatymas), Savivaldybės tarybos 2014 m. birželio 19 d. sprendimu Nr. T-336 patvirtinta Savivaldybės Paveldotvarkos programa (minėta, toliau – Paveldotvarkos programa), Savivaldybės Paveldotvarkos programos lėšomis finansuotinių objektų atrankos darbo grupės reglamentas patvirtintas Kauno miesto savivaldybės mero 2015 m. kovo 9 d. potvarkiu Nr. M-84 (minėta, toliau – Darbo grupės reglamentas).

VAI 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad administraciniame sprendime jį priimantis pagal suteiktus įgaliojimus viešojo administravimo subjektas, be kita ko, turi nurodyti administracinio sprendimo teisinį ir faktinį pagrindą ar kitas administraciniam sprendimui įtakos turėjusias aplinkybes bei administracinio sprendimo motyvus. Pastaroji teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus.

Vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 26 punkte nustatyta, kad savivaldybių savarankiškoji funkcija – nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymas ir apsauga.

Nekilnojamosios kultūros vertybės apibrėžimą pateikia Įstatymas, kurio 2 straipsnio 21 punkte nustatyta, kad tai yra paveldo objekto ar vietovės reikšmingumą lemiančių vertingųjų savybių, visuomenei svarbių kaip jos kultūrinis turtas visuma, neatsižvelgiant į tai, kam nuosavybės teise objektas ar vietovė priklauso. Pagal to paties straipsnio 13 punktą kultūros paveldas yra karta iš kartos paveldimos, perimamos, sukurtos ir perduodamos kultūros vertybės, svarbios etniniu, istoriniu, estetiniu ar moksliniu požiūriu. Paveldotvarka pagal 25 punktą yra paveldosaugos norminių teisės aktų sistemos kūrimas, institucijų formavimas ir jų veiklos organizavimas, paveldosaugos programų projektų rengimas ir įgyvendinimas, tvarkybos administravimas, stebėseną.

Paveldo apsaugos įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad savivaldybės atlieka Vietos savivaldos įstatymo, šio ir kitų įstatymų savivaldybėms nustatytas funkcijas, o 4 dalyje – kad nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos norminius teisės aktus pagal kompetenciją, be kita ko, priima ir savivaldybės taryba. Paveldo apsaugos įstatymo 6 straipsnis apibrėžia savivaldybių veiklą kultūros paveldo administravime. Viena iš Paveldo apsaugos įstatyme nustatytų savivaldybės funkcijų minėtoje srityje – savivaldybės nekilnojamojo kultūros paveldo apskaitos, paveldotvarkos, švietimo, lavinimo ir kitas paveldosaugos programų rengimas ir jų vykdymo organizavimas (6 straipsnio 4 dalies 1 punktas).

Paveldo apsaugos įstatymo 27 straipsnis reglamentuoja nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos finansavimo aspektus. Minėto straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „Nekilnojamosios kultūros vertybės atskleidžiamos ir objektai skelbiami saugomais valstybės ir savivaldybių biudžetų paveldosaugai skirtomis lėšomis <...>“. Saugomo objekto priežiūros darbai atliekami valdytojų lėšomis, tvarkybos darbai – valdytojų lėšomis, jei yra galimybių – iš dalies valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšomis, skirtomis paveldotvarkai, tarptautinių fondų ir programų ar kitų finansavimo šaltinių lėšomis. Valdytojams taikomos įstatymų nustatytos mokesčių lengvatos (3 dalis). To paties straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad „Nekilnojamųjų kultūros vertybių tyrimai, avarijos grėsmės pašalinimo, apsaugos techninių priemonių įrengimo ir kiti neatidėliotini saugojimo darbai gali būti finansuojami iš paveldotvarkai skirtų lėšų. Tokių darbų sąrašą ir jų finansavimo prioritetus tvirtina

kultūros ministras. Savivaldybių lėšų skyrimo tvarkybos darbams tvarką nustato savivaldybių tarybos.“

Paveldo apsaugos įstatymo 28 straipsnio 2 dalyje reglamentuojama, kad savivaldybė savivaldybės tarybos sprendimu gali kompensuoti iš savo biudžeto lėšų ne savivaldybei nuosavybės teise priklausančio, bet jos teritorijoje esančio paskelbto saugomu kultūros paveldo objekto tvarkybos darbus.

Vykdydama Paveldo apsaugos įstatymo 5-6 straipsniuose nustatytus įpareigojimus, Savivaldybės taryba 2014 m. birželio 19 d. sprendimu Nr. T-336 patvirtino Savivaldybės Paveldotvarkos programą, kurios paskirtis – skatinti Savivaldybės nekilnojamųjų kultūros vertybių priežiūrą, apsaugą ir atgaivinimą, skiriant dalinį finansavimą Savivaldybės nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkybos darbams, joms pritaikyti neįgaliųjų reikmėms ir dekoratyviniam fasadų apšvietimui įrengti.

Savivaldybės Paveldotvarkos programą administruoja Savivaldybės administracijos Kultūros paveldo skyrius, tai patvirtina minėto skyriaus nuostatai, patvirtinti Savivaldybės administracijos direktoriaus 2015 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. A-3748.

Paveldotvarkos programos 6 punkte nustatyta, kad „<...> Tvarkybos darbai, pritaikymas neįgaliųjų reikmėms ir (ar) dekoratyvinio apšvietimo įrengimas finansuojami iš Programos lėšų, kurias skiria Savivaldybės taryba, tvirtindama Savivaldybės biudžetą. Valdytojas pateikia prašymą finansuoti Savivaldybės nekilnojamosios kultūros vertybės tvarkybos darbus, pritaikymo neįgaliųjų reikmėms ir (ar) dekoratyvinio apšvietimo įrengimą iš Savivaldybės biudžeto lėšų (Programos 2 priedas) ir Kultūros paveldo tvarkybos, neatidėliotinių saugojimo darbų ir dekoratyvinio apšvietimo įrengimo duomenų aprašą (Programos 3 priedas) Savivaldybės administracijos Kultūros paveldo skyriui (toliau – Kultūros paveldo skyrius) Savivaldybės paskelbtame kvietime teikti prašymus nustatytais terminais ir tvarka <...>.“ Taigi, iš esmės nekilnojamosios kultūros vertybės valdytojais į Savivaldybę gali teikti prašymus dėl finansavimo trimis atvejais, t. y. dėl tvarkybos darbų, pritaikymo neįgaliųjų reikmėms ir (ar) dekoratyvinio apšvietimo įrengimo.

Paveldotvarkos programos 7 punkte išvardinti dokumentai, kurie turi būti pateikiami kartu su prašymu.

Paveldotvarkos programos III skyriuje reglamentuota prašymų nagrinėjimo tvarka. Paveldotvarkos programos 12 punkte nustatyta, kad „Pateiktus prašymus pagal Programoje nurodytus prioritetus nagrinėja, finansuotinus objektus ir finansavimo dydį siūlo Savivaldybės mero potvarkiu sudaryta Paveldotvarkos programos lėšomis finansuotinių objektų atrankos darbo grupė (toliau – Darbo grupė). Darbo grupė savo darbe vadovaujasi Savivaldybės mero patvirtintu darbo reglamentu.“ Paveldotvarkos programos 13 punkte nurodyta, jog „Darbo grupė, išnagrinėjusi pateiktus prašymus, pasiūlo finansuotinus objektus ir konkretų finansavimo dydį, atsižvelgdama į Savivaldybės einamųjų metų biudžeto asignavimus Programai finansuoti.“

Darbo grupės reglamento 18 punkte nustatytos Darbo grupės funkcijos: 1) valdytojų prašymus nagrinėjimas ir prašymų vertinimo lapų pildymas, vadovaujantis Programoje nustatytais prioritetais; 2) atsižvelgiant į einamųjų metų Savivaldybės biudžete Programai finansuoti skirtus asignavimus ir prašymų vertinimo apibendrinimą – siūlymų dėl finansuotinių objektų ir konkretaus tvarkybos darbų finansavimo dydžio teikimas; 3) vadovaujantis Programos 21 punktu – prašymų pratęsti tvarkybos darbų atlikimo terminą svarstymas, rekomendacijų dėl sutarčių pratęsimo kitiems kalendoriniams metams teikimas; 4) rekomendacijų Savivaldybės tarybai teikimas dėl objektų, kuriems prašoma skirti didesnę nei 50 procentų finansavimą, pripažinimo išskirtinio reikšmingumo, atsižvelgiant į vertingųjų savybių visumą, Savivaldybės nekilnojamosiomis kultūros vertybėmis.

Pagal Paveldotvarkos programos 14 punktą, Savivaldybės administracijos Kultūros paveldo skyrius, vadovaudamasis Darbo grupės priimtu (-ais) sprendimu (-ais), rengia Savivaldybės tarybos sprendimo projektą dėl Paveldotvarkos programos lėšomis finansuojamų objektų sąrašo (toliau – Sąrašas) patvirtinimo.

Paveldotvarkos programos 18 punkte nustatyti tvarkybos darbų finansavimo prioritetai, t. y. 1) fizinių asmenų nuosavybės teise valdomų Savivaldybės saugomais paskelbtų kultūros paveldo objektų tvarkybos darbai; 2) kitų Savivaldybės saugomais paskelbtų kultūros paveldo objektų

tvarkybos darbai; 3) nekilnojamųjų kultūros vertybių, kurioms iškilusi reali sunykimo grėsmė, apsaugos techninių priemonių įrengimo ir neatidėliotiniams saugojimo darbai; 4) Kauno tarpukario modernizmo architektūros stiliaus pastatų, kuriems Europos Komisijos 2015 m. kovo 10 d. sprendimu 2015/C 83/03 suteiktas Europos paveldo ženklas, pastatų, kurie yra į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą įrašytos vertybės „Kauno modernizmas: optimizmo architektūra, 1919–1939“ teritorijoje (teritorijos ir jos apsaugos zonos planas pateikiamas Programos 4 priede) ir kitų 1918–1940 metais pastatytų nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkybos darbai, pritaikymas neįgaliųjų reikmėms ir (ar) dekoratyvinio apšvietimo įrengimas; 5) medinės architektūros statinių tvarkybos darbai; 6) Laisvės alėjos, Vilniaus gatvės, Rotušės ir Nepriklausomybės aikščių pastatų fasadų tvarkybos darbai, pritaikymas neįgaliųjų reikmėms ir (ar) dekoratyvinio apšvietimo įrengimas.

Paveldotvarkos programos 19 punkte nustatyti atvejai, kada prašymas dėl finansavimo netenkinamas, t. y. 1) valdytojas nurodė klaidingus arba nepakankamus duomenis; 2) valdytojas nesilaiko paveldosaugos reikalavimų.

Įvertinus bylos medžiagą, Komisija sprendžia, jog skundžiamas Sprendimas neatitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalies reikalavimų, taikytinų administraciniam sprendimui – Sprendime nenurodytas teisinis atsisakymo suteikti finansavimą pagal Pareiškėjo Prašymą pagrindas, kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, administracinio sprendimo motyvai. Iš Sprendimo ir Protokolo negalima suprasti, kodėl būtent Pareiškėjui nebuvo skirtas finansavimas Pastato restauracijos (atnaujinimo) darbams ir Pastato pritaikymui žmonėms su negalia, juo labiau, kad iš Protokolo matyti, jog tam tikri prašymai dėl finansavimo buvo patenkinti, nors buvo nagrinėjami vėliau nei Pareiškėjo Prašymas. Prašymų vertinimo lapai ir prašymų vertinimo apibendrinimas, kurie Komisijai galimai leistų įvertinti Darbo grupės rekomendacijos Savivaldybės tarybai pagrįstumą, byloje nepateikti.

Taigi, Komisija vertina, kad iš esmės Sprendimas nepagrįstas jokiais aplinkybėmis ar motyvais, kurie lėmė tokio turinio administracinį sprendimą. Iš į bylą pateiktos medžiagos, kaip ir iš Sprendimo bei Protokolo, nėra aišku, kaip Darbo grupė vykdė jai Darbo grupės reglamento 18.1 ir 18.2 papunkčiuose nustatytas funkcijas. Į bylą nepateikta duomenų, kaip buvo atliekamas Pareiškėjo (ir kitų pareiškėjų) Prašymo vertinimas, kaip buvo atliekama atranka, kokie konkretūs kriterijai ir priežastys lėmė, jog Pareiškėjui neskirtas prašomas finansavimas. Sprendime formaliai nurodyta priežastis, jog 2024 m. Paveldotvarkos programai reikalingų asignavimų poreikis žymiai viršija Savivaldybės biudžete šiai programai numatytas lėšas (lėšų stygius), niekaip nepaaiškina, kodėl finansavimas buvo skirtas kitiems pareiškėjams, o Pareiškėjui neskirtas. Lieka neaišku, pagal kokius požymius, vadovaujantis kokiais kriterijais vienu pareiškėjų paraiškos tenkinamos, o kitų – ne.

Komisija pritaria Pareiškėjo skundo argumentui, jog iš Sprendimo nėra aišku, ar nagrinėjant Universiteto Prašymą jis buvo vertinamas Paveldosaugos programos 18 punkto aspektu, t. y. ar Universiteto Prašymas buvo vertinamas atsižvelgiant į nustatytus prioritetų kriterijus.

Taip pat Komisija antrina Pareiškėjo motyvui, jog Paveldosaugos programos 19 punkte yra nustatytas atveju, kuomet prašymai skirti finansavimą netekinami, konkretus baigtinis sąrašas. Kaip ir minėta anksčiau, Savivaldybės taryba iš esmės nustatė tik du atvejus, kuomet minėti prašymai netenkinami, o tokios priežasties, kaip „lėšų stygius“, minėtame sąraše nėra. Sprendime Atsakovė aiškiai įvardina, kad Pareiškėjo Prašymas netenkinamas dėl lėšų stokos Savivaldybės biudžete, o kiti Paveldosaugos programos 19 punkte išvardyti atvejai neaptariami, todėl Komisija daro išvadą, kad toks Sprendimo pagrindimas, t. y. Universiteto Prašymo atmetimo pagrindas, nėra pakankamas ir neatitinka pačios Savivaldybės tarybos nustatytos tvarkos.

Kaip matyti iš Atsakovės atsiliepimo, minėta Prašymo atmetimo pagrindą – nepakankamą 2024 m. Paveldosaugos programai skirtą lėšų kiekį – Atsakovė laiko tinkamu teisiniu pagrindu, akcentuoja, kad Paveldosaugos programoje įtvirtinta Darbo grupės diskrecija siūlyti finansuojamus objektus atsižvelgiant į Savivaldybės biudžeto asignavimus.

Pagal LVAT formuojamą praktiką, viešojo administravimo subjekto priimto sprendimo nemotyvavimas negali būti grindžiamas viešojo administravimo subjektui suteikta diskrecija (LVAT 2010 m. spalio 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A502-1037/2010, 2008 m. birželio 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A756-700/2008, 2009 m. balandžio 2 d. nutartis administracinėje

byloje Nr. A756422/2009, 2018 m. birželio 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1198-520/2018 ir kt). Naudodamasi suteikta diskrecija valdžios institucija negali pažeisti imperatyvių teisės normų, teisės principų, diskrecija negali būti aiškinama kaip paneigianti viešojo administravimo subjekto pareigą pagrįsti savo priimamus sprendimus. Individualaus administracinio teisės akto motyvavimas sietinas su teisėtumo, gero administravimo principais, kurių viešojo administravimo subjektas privalo laikytis (LVAT 2015 m. rugsėjo 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2760-492/2015).

Komisija vertina, kad pagal dabartinį Paveldosaugos programos ir Darbo grupės reglamento reguliavimą Darbo grupei suteikta teisė savo nuožiūra atrinkti prašymus finansuoti tvarkybos, pritaikymo neįgalųjų reikmėms ir (ar) dekoratyvinio apšvietimo įrengimo darbus ir teikti Savivaldybės tarybai siūlymą finansuoti atrinktus prašymus nepaneigia Atsakovės pareigos tinkamai pagrįsti Sprendimą ir laikytis išsamumo bei kitų VAI nustatytų principų. Atsakovė atsiliepime nurodo, jog teisės aktai imperatyviai neįpareigoja Savivaldybės skirti savo biudžeto lėšas ne jos nuosavybės teise ar kitokiais pagrindais valdomo turto priežiūrai, atnaujinimui ir (ar) remontui. Iš tiesų, Įstatymo 27 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad saugomo objekto priežiūros darbai finansuojami iš dalies valstybės ar savivaldybių biudžetų lėšomis, skirtomis paveldotvarkai, jei yra galimybių, o Įstatymo 28 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad savivaldybės tarybos sprendimu savivaldybė gali kompensuoti iš savo biudžeto lėšų ne savivaldybei nuosavybės teise priklausančio, bet jos teritorijoje esančio paskelbto saugomu kultūros paveldo objekto tvarkybos darbus. Visgi, Komisijos vertinimu, minėtas reguliavimas taipogi nepaneigia būtinybės Atsakovei būti aktyviai, elgtis rūpestingai ir atidžiai bei jos pareigos motyvuoti.

Komisijos vertinimu, nepagrįstas ir Atsakovės atsiliepime nurodytas motyvas, jog „Paveldosaugos programos lėšos skirtos daugiausia gyvenamųjų namų tvarkybos darbams, kurių valdytojai dažniausiai turi mažesnes finansines galimybes, taip pat mažiau galimybių gauti finansavimą iš kitų šaltinių“. Komisijai nėra aišku, kaip nurodytas argumentas siejasi su Pareiškėjo situacija ir pačios Savivaldybės tarybos nustatytu teisiniu reguliavimu, kadangi aplinkybė dėl neva gyvenamųjų namų valdytojų turimų mažesnių finansinių galimybių nėra apibrėžta nei kaip finansavimo skyrimo prioritetas, kaip išimtis ar kita aplinkybė, turinti išskirtinumą kitų prašymų atžvilgiu Komisija pažymi, kad toks Sprendimo priėmimo motyvavimas nesuderinamas su objektyvumo užtikrinimu.

Taip pat Komisija atmets Atsakovės argumentą dėl to, kad neva Sprendimas nesukėlė Pareiškėjui realių neigiamų pasekmių ir jo teisių nepažeidė. Kaip galima suprasti iš Atsakovės dėstymo šiuo klausimu, tokia poziciją Atsakovė grindžia tuo, kad 2024 m. Pareiškėjui neskirtas finansavimas neužkerta jam kelio kreiptis dėl finansavimo pagal Paveldotvarkos programą 2025 m., Pareiškėjas taip pat turi galimybę kreiptis ir gauti finansavimą Pastato tvarkybos darbams iš valstybės lėšų, kadangi Pastatas yra kultūros paveldo objektas, kuriam suteiktas valstybės saugomo kultūros paveldo objekto statusas. Komisija sprendžia, kad skundžiamu Sprendimu yra išreikšta viešojo administravimo subjekto valia konkretaus asmens (šiuo atveju – juridinio asmens) atžvilgiu, nes buvo atsisakyta skirti finansavimą pagal konkretų Pareiškėjo pateiktą Prašymą, adresuotą Atsakovei, dėl Pastato, kurio valdytojas yra Universitetas, taigi, Komisijos vertinimu, skundžiamas Sprendimas, priešingai nei atsiliepime dėsto Atsakovė, sukėlė Pareiškėjui neigiamas pasekmes, o Sprendimo tinkamas nepagrindimas, aiškių motyvų ir Prašymo atmetimo argumentų nenurodytas pažeidė Pareiškėjo teises į tinkamą, objektyvų jo Prašymo išnagrinėjimą. Pareiškėjo galimybė kreiptis į kitus subjektus dėl alternatyvių finansavimo šaltinių niekaip nesisieja su Pareiškėjo teise gauti finansavimą iš Savivaldybės biudžeto, o Atsakovės nurodytas pasiūlymas kreiptis kitais metais į tą pačią Savivaldybę *a priori* Pareiškėjui negarantuoja, kad kitais metais jo prašymas bus Atsakovės tenkintas, todėl tai nepaneigia aukščiau padarytos išvados, kad Atsakovės Sprendimo pasekmes Pareiškėjas jaučia dabar, ypač, kai jam neišaiškinta, kokių kriterijų jis neatitinka, kad jo Prašymas nebuvo tenkintas.

Komisija vertina, kad Pareiškėjas pagrįstai ginčija Sprendimą, nes jis nėra argumentuotas, motyvuotas ir teisiškai pagrįstas. Aukščiau aptarti Sprendimo trūkumai yra esminiai ir neleidžia suprasti, kodėl finansavimas nebuvo skirtas Pareiškėjui, todėl skundžiamas Sprendimas naikintinas,

kaip neatitinkantis VAI reikalavimų, o Atsakovė įpareigotina išnagrinėti Pareiškėjo Prašymą iš naujo ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos Kultūros paveldo skyriaus 2024 m. balandžio 29 d. raštą Nr. 55-2-122 „Dėl paveldotvarkos programos lėšų skyrimo“ ir įpareigoti Kauno miesto savivaldybės administraciją per 20 darbo dienų nuo Komisijos sprendimo įsiteisėjimo dienos priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą dėl pareiškėjo viešosios įstaigos Mykolo Romerio universiteto 2024 m. sausio 25 d. pateikto prašymo finansuoti savivaldybės nekilnojamosios kultūros vertybės tvarkybos darbus ir (ar) pritaikymą neįgaliųjų reikmėms ir (ar) dekoratyvinio apšvietimo įrengimą iš Kauno miesto savivaldybės biudžeto lėšų.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Raminta Ramanauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė